



DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

 WARSZAWA.

Nr. 13.

 15 lipca 1932.

T R E Ś Ć:

KOMUNIKATY:

	Str.
w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia	229
w sprawie przesyłania zawiadomień w sprawach dotyczących przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”	231
w sprawie podziału okręgów sądów grodzkich w Baranowiczach, Horodyszczu i Mirze na rewiry egzekucyjne	231

RUCH SŁUŻBOWY:

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich i prokuratorskich	234
Zmiany w adwokaturze	235

K O M U N I K A T

w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia.
Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 7 czerwca 1932 r. L. D. III. 6789/I/32 zakomunikowało następujące wyjaśnienie:

Wskutek wątpliwości podniesionych przez niektóre władze państwowe w sprawie przepisów o należnościach za podróże służbowe, Ministerstwo Skarbu, na zasadzie § 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych, wyjaśnia co następuje:

Do § 10 rozporządzenia.

Zapłaty, że funkcjonariuszowi należy się kwota odpowiadająca cenie biletu klasy, przyznanej mu w rozporządzeniu, niezależnie od okoliczności, czy faktycznie użył tej lub niższej klasy, nie znajduje uzasadnienia w postanowieniu § 10. Paragraf ten bowiem wyraźnie używa wyrażenia „zwrot“, które pod względem gramatycznym oznacza — jak to zaznaczył Najwyższy Trybunał Administracyjny w motywach wyroku z dnia 29 maja 1928 r. L. Rej. 2701/27 — „wypłacenie kwoty faktycznie wydatkowanej“ (wyrok ten był podany do ogólnej wiadomości okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 30 lipca 1928 r. L. D. III. 2190/1).

Użycie tego wyrażenia w omawianym paragrafie nie jest przypadkowe. Powtarza się ono konsekwentnie we wszystkich paragrafach, mówiących o kosztach przejazdu, począwszy od § 2, wyliczającego rodzaje przysługujących należności. Gdyby intencją rozporządzenia było traktowanie ceny biletu jako ryczałtu na koszt przejazdu koleją, niezależnie od faktu przejazdu tą lub niższą klasą, to niezawodnie znalazłaby ona swój wyraz, jak to się stało np. w §§ 9 i 15, gdzie chodzi o ryczałt na koszt dojazdu z miasta do dworca lub w § 19, gdzie chodzi o ryczałt na koszt przesiedlenia.

Z powyższego wynika, że zwrot kosztów przejazdu koleją, lub statkiem nie jest unormowany ryczałtem, lecz w ten sposób, że funkcjonariusz państwowy ma prawo używania tej klasy pociągu lub statku, którą mu przepis ze względów publiczno-prawnych przyznaje, oraz, że użycie niższej klasy od przyznanej nie daje prawa do żądania od Skarbu Państwa różnicy ceny biletu.

W tym stanie rzeczy, gdy więc zostanie stwierdzone, że funkcjonariusz, mający np. prawo użycia na koszt Skarbu Państwa I kl. użył faktycznie niższej klasy, lub że nie mógł użyć I klasy, ponieważ na danej linii kolejowej nie kursują wagony I klasy, należy zwracać cenę biletu faktycznie użytej klasy.

Do § 15 rozporządzenia.

1) Ryczałt na koszt dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej należy przyznawać tylko wówczas, gdy daną miejscowością jest miasto, a nie wieś. Paragraf 15, normujący omawiany ryczałt, wyraźnie zaznacza w ustępie pierwszym, że ryczałt przyznaje się „na koszt dojazdu z miasta do dworca“, wobec czego przez wyraz „miejscowość“ użyty w ustępie trzecim, należy rozumieć także tylko miasto, a nie wieś.

2) Omawiany ryczałt ma swój cel wyraźnie określony w podanym przepisie, mianowicie: pokrycie kosztów dojazdu z miasta do dworca kolejowego względnie z dworca kolejowego do miasta. O ile zatem funkcjonariusz jedzie koleją celem odbycia na dworcu kolejowym w danej miejscowości czynności komisyjnej (np. urzędnik Dyrekcji Poczty i Telegrafów — celem kontroli pocztowego urzędu dworcowego) lub celem pełnienia czynności komisyjnej w czasie trwania jazdy koleją (np. żandarm, — celem kontroli ruchu osobowego na danej linii kolejowej, funkcjonariusz celny celem konwojowania towaru do danej stacji kolejowej) i nie ma potrzeby udawania się z dworca kolejowego do miasta (np. na nocleg do hotelu) — nie należy przyznawać w takich i tym podobnych wypadkach ryczałtu na dojazd do danej miejscowości.

Do § 17 rozporządzenia.

Przepis ten dotyczy wyłącznie osób, które — jak to wyraźnie zaznaczono w przepisie — najpierw są delegowane do danej miejscowości, a następnie do tej miejscowości przeniesione. Przepis ten nie może zatem mieć odpowiedniego zastosowania do funkcjonariuszów, którzy tym warunkom nie odpowiadają, t. j. do funkcjonariuszów, których przeniesienie do nowej miejscowości odbywa się wprost bez uprzedniej delegacji do tej miejscowości.

Do § 18 ustęp trzeci rozporządzenia.

Przedstawianie przez funkcjonariusza zaświadczenia urzędu gminnego (magistratu), że w danej miejscowości niema hotelu, pensjonatu lub domu noclegowego, nie jest wystarczające, gdyż w myśl powyższego przepisu funkcjonariusz, wyjeżdżający na nocleg do innej miejscowości winien swój wyjazd uzasadnić zaświadczeniem urzędu gminnego (magistratu) stwierdzającym, że „w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu“.

K O M U N I K A T

w sprawie przesyłania zawiadomień w sprawach dotyczących przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

W myśl art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 379) zarząd przedsiębiorstwa sprawuje Minister Poczty i Telegrafów przez podległe Ministerstwo oraz Dyrekcje Poczty i Telegrafów. Okręgową więc władzą przedsiębiorstwa są Dyrekcje Poczty i Telegrafów, i dlatego wszelkie zawiadomienia w sprawach, dotyczących przedsiębiorstwa P. P. T. T. przysyłać należy nie Ministerstwu Poczty i Telegrafów w Warszawie, lecz właściwym Dyrekcjom Poczty i Telegrafów.

K O M U N I K A T

w sprawie podziału okręgów sądów grodzkich w Baranowiczach, Horodyszczu i Mirze na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Nowogródku ustalił podział okręgów sądów grodzkich w Baranowiczach, Horodyszczu i Mirze na rewiry egzekucyjne w sposób następujący:

1) I rewir egzekucyjny sądu grodzkiego w Baranowiczach obejmuje następujące ulice m. Baranowicz:

1) ul. Szeptyckiego (parzysta numeracja domów),

2) zauł. Świeciłowski (nieparzysta numeracja domów),

- 3) ul. Wileńska,
- 4) ul. Sosnowa,
- 5) ul. Mińska,
- 6) ul. Orla,
- 7) ul. T. Hołówki,
- 8) ul. Dąbrowskiego,
- 9) ul. Kosowska,
- 10) ul. Targowa,
- 11) ul. Zygmuntowska,
- 12) ul. Pozaparkowa,
- 13) ul. Piłsudskiego,
- 14) ul. Senatorska,
- 15) ul. Ułańska,
- 16) ul. Narutowicza,
- 17) ul. Hoowera,
- 18) ul. Sadowa,
- 19) ul. Orzeszkowej,
- 20) ul. Poniatowskiego,
- 21) ul. Sienkiewicza,
- 22) ul. Mała,
- 23) ul. Wojewódzka,
- 24) ul. Wiejska,
- 25) ul. Kolejowa,
- 26) zauł. Kolejowy I,
- 27) zauł. Kolejowy II,
- 28) ul. Długa,
- 29) ul. Cegielniana,
- 30) st. Towarowa - Centralna.

Rewir ten powierzono komornikowi Leonowi Paderewskiemu.

2) II rewir egzekucyjny sądu grodzkiego w Baranowiczach obejmuje następujące ulice m. Baranowicz:

- 1) ul. Szeptyckiego (nieparzysta numeracja domów),
- 2) zauł. Świeciłowski (parzysta numeracja domów),
- 3) zauł. Przechodni,
- 4) zauł. Wąski,
- 5) zauł. Szeptyckiego I,
- 6) zauł. Szeptyckiego II,
- 7) ul. Nowogródzka,
- 8) ul. Brzeska,
- 9) ul. Prezydenta Mościckiego,
- 10) ul. Berka Joselewicza,
- 11) ul. Krótka,
- 12) ul. Szosowa,
- 13) ul. Traugutta,
- 14) zauł. Traugutta I,
- 15) zauł. Traugutta II,
- 16) zauł. Kopernika,
- 17) ul. Kopernika,
- 18) ul. Przykoszarowa,
- 19) zauł. Sokołowski,
- 20) zauł. Bezimienny,
- 21) ul. Legionowa,
- 22) ul. Oficerska,
- 23) ul. Koszarowa,

- 24) ul. Kosynierów,
- 25) ul. Rejtana,
- 26) ul. Ks. Lubeckiego,
- 27) ul. Staszica,
- 28) ul. Kochanowskiego,
- 29) ul. Filarecka,
- 30) ul. S. Batorego,
- 31) ul. Syrokomli,
- 32) ul. Wilsona,
- 33) ul. Moniuszki,
- 34) ul. Woyniłowicza,
- 35) ul. Dekerta,
- 36) ul. Em. Plater,
- 37) ul. Ks. Lwa Sapiehy,
- 38) ul. Jagiełońska,
- 39) ul. Kościuszki,
- 40) ul. Brygadjerska,
- 41) ul. Żółkiewskiego,
- 42) ul. Chodkiewicza,
- 43) ul. Traugutta,
- 44) ul. Czarneckiego,
- 45) ul. Kosynierów,
- 46) ul. Dąbrowskiego,
- 47) ul. Poniatowskiego,
- 48) ul. Bema,
- 49) ul. Wołodjowskiego,
- 50) ul. Mickiewicza,
- 51) ul. Kmicica,
- 52) ul. Piękna,
- 53) zauł. Piękny I,
- 54) zauł. Piękny II,
- 55) zauł. Piękny III,
- 56) zauł. Żłobiński,
- 57) ul. Żłobińska,
- 58) ul. Rynkowa,
- 59) ul. Łączna,
- 60) ul. Cicha,
- 61) ul. Polna,
- 62) ul. Spokojna,
- 63) ul. Miła,
- 64) ul. Gajowa,
- 65) ul. Jeziorna,
- 66) ul. Górna,
- 67) ul. Szeroka,
- 68) ul. Ogrodowa,
- 69) ul. Makowa,
- 70) ul. Lachowicka,
- 71) ul. Klecka,
- 72) ul. Darewska,
- 73) ul. Kresowa,
- 74) ul. Zielona,
- 75) zauł. Wodociągowy,
- 76) ul. Wodociągowa,
- 77) ul. Kołpienicka,
- 78) zauł. Dubowski II,

- 79) zauł. Dubowski III,
80) st. Osobowa,
81) koszary Traugutta,
82) zauł. Dubowski I,
oraz gminy Darewo, Dobromyśl, Nowa-Mysz i Jastrzębl.
Rewir ten powierzono komornikowi Michałowi Kruszewskiemu.

3) **Rewir egzekucyjny** sądu grodzkiego w Horodyszczu obejmuje gminy: Horodyszcz, Stołowicze, Wolna, Mołczadz, pow. baranowickiego oraz gm. Cyryn, pow. nowogródzkiego. Rewir ten powierzono komornikowi Wacławowi Karolkiewiczowi.

4) **Rewir egzekucyjny** sądu grodzkiego w Mirze obejmuje gminy: Mir, Żuchowicze i Turzec. Rewir ten powierzono komornikowi Witoldowi Adamowiczowi.

Podział niniejszy obowiązuje od dnia 1 czerwca 1932 r.

RUCH SŁUŻBOWY.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich i prokuratorskich.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie i prokuratorskie, wskazane w obwieszczeniach, umieszczonych poniżej, należy wnosić w trybie, przepisany rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935 i 936) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 31 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 3, poz. 21) w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika, do prezesa sądu względnie prokuratora, który zarządził obwieszczenie.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach w sądach okręgowych i grodzkich.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Gnieźnie.

Prezes sądu okręgowego w Gnieźnie.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Poznaniu.

Prezes sądu okręgowego w Poznaniu.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Horochowie.

Prezes sądu okręgowego w Łucku.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Ostrowie Wlkp.

Prezes sądu okręgowego w Ostrowie Wlkp.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Skalacie.

Stanowisko to przeznaczone jest dla kandydata, którego można będzie wyznaczyć naczelnikiem sądu.

Prezes sądu okręgowego w Tarnopolu.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Tarnogrodzie.

Prezes sądu okręgowego w Zamościu.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach prokuratorskich.

Wakuje stanowisko wiceprokuratora okręgowego we Lwowie.

Prokurator sądu okręgowego we Lwowie.

Wakuje stanowisko wiceprokuratora wzgl. podprokuratora okręgowego w Ostrowie (Pozn.).

Prokurator sądu okręgowego w Ostrowie (Pozn.).

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisany został na listę adwokatów:

Dr. Emil Motyka z miejscem zamieszkania w Wodzisławiu.

Przeniósł swe miejsce zamieszkania:
Adwokat Walenty Pientka z Wodzisławia do Rybnika.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Przesiedlili się:

Stanisław Niklewicz, adwokat w Makowie, w dniu 2 maja 1932 r. z Makowa do Wojnicza.

Dr. Władysław Samołyk, adwokat w Tarnobrzegu, w dniu 9 maja 1932 r. z Tarnobrzega do Rzeszowa.

Zmarli:

Dr. Andrzej Głogoczowski, adwokat w Krakowie, 20 maja 1932 r., a jego substytutem ustanowiono Dr. Jana Macha, adwokata w Krakowie.
Dr. Maurycy Körbel, adwokat w Nowym Sączu, dnia 22 maja 1932 r., a jego substytutem ustanowiono Stanisława Körbla, adwokata w Nowym Sączu.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Substytucję kancelarii adwokata Jana Haimana w Szczercu, który z dniem 7 czerwca 1932 r. zrezygnował z dalszego wykonywania adwokatury, powierzono Dr. Albertowi Silberowi, adwokatowi w Szczercu dla zlikwidowania ewentualnych w toku będących spraw tej kancelarii.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Jerzy Niedźwiedzki, z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy.
Kazimierz Bieniewski, z miejscem zamieszkania w Poznaniu.
Zygmunt Iglowicz, z miejscem zamieszkania w Gnieźnie.
Bolesław Paul, z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

Przeniósł swe miejsce zamieszkania:

Adwokat Władysław Florek z Poznania do Jarocina.

Wykreśleni z listy adwokatów:

Adwokat Dr. August Wicentowicz na skutek zrzeczenia się wykonywania zawodu adwokackiego.

Antoni Banaszak, z miejscem zamieszkania w Ostrowie, wskutek śmierci.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Kandydat adwokatury D-r Leiba Werdinger, z siedzibą w Drohobyczu.

Kandydat adwokatury Włodzimierz Skibiński, z siedzibą w Drohobyczu.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Jakób Zasławski, z Turki do Drohobycza.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisany został na listę adwokatów:

Zygmunt Kurek z miejscem zamieszkania w Kartuzach.